

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูและผู้ปกครอง เกี่ยวกับบทบาทในการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากุย เทพมahanak มีเนื้อหาสาระที่สำคัญดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูและผู้ปกครอง เกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนในการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมไทย
- เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูและผู้ปกครอง เกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนในการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมไทย

สุมนุกิรานการวิจัย

บทบาทของนักเรียนในการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมไทยในความคิดเห็นของครูและผู้ปกครอง มีความแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

- กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากุย เทพมahanak จำนวน 127 คน และผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากุย เทพมahanak จำนวน 381 คน รวมตัวอย่างจำนวน 508 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายชั้นตอน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดย เป็นแบบสอบถามจำนวน 2 ฉบับ แบ่งเป็นของครูและผู้ปกครอง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย จากสำนักงานการประดิษฐ์ศึกษาภูมิประเทศมหานคร ไปติดต่อกับอาจารย์ใหญ่หรือผู้อำนวยการโรงเรียนพร้อมกับน้ำแบบสอบถามไปให้ครูประจำชั้นที่เป็นตัวอย่างประชากรทั้ง ส่วนแบบสอบถาม ผู้ปักธงตนนี้ ให้นักเรียนที่เป็นผู้นำไป และนำมาส่งให้ครูประจำชั้น ซึ่งจะรวบรวมส่งคืนผู้วิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการท่องเที่ยว 1 คือ สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามนั้น น่าสนใจมากที่สุด โดยการหาร้อยละแล้วนำมาเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ส่วนข้อมูลที่ได้จากการท่องเที่ยว 2 คือ ความคิดเห็นของครูและผู้ปักธงตนนั้น นำมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยของแต่ละชุดแล้ววัดการกระจายของคะแนนจากแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลางโดยการหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละชุด และวิเคราะห์เบริญเทียบความคิดเห็นโดยใช้การทดสอบค่าเชิงที่ระดับความนัยสำคัญทางสถิติ .05 และว่าด้วยในรูปตารางและความเรียง ส่วนท่องเที่ยว 3 เป็นการแสดงความคิดเห็นโดยเสรีของครูและผู้ปักธงตนนั้น เสนอในรูปแบบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. เกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ครูที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหญิง มีอายุระหว่าง 25 - 40 ปี นับถือศาสนาพุทธและแท่นเจ้า ไม่มีสมาร์ทโฟนในครอบครัวมากกว่า 5 คน ครูมีภูมิปัญญาทรัพย์ โดยเป็นข้าราชการชั้นผู้ช่วย ซึ่งมีบ้านหรือที่พักเป็นของตนเองในเขตชุมชนย่านชานเมือง ครูมีรายได้ประมาณเดือนละ 4001 - 6000 บาท

ผู้ปักธงที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหญิง อายุ 41 - 55 ปี นับถือศาสนาพุทธและแท่นเจ้า ไม่มีสมาร์ทโฟนในครอบครัว 5 - 6 คน ผู้ปักธงมีภูมิปัญญาทรัพย์เป็นส่วนใหญ่ โดยเป็นข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ช่วยหรือระดับกลาง ซึ่งมีบ้านหรือที่พักเป็นของตนเองในเขตชุมชนย่านชานเมือง ผู้ปักธงส่วนใหญ่มีรายได้เดือนละ 4001-6000 บาท

**2. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อบทบาทของนักเรียนในการอนุรักษ์และสืบบทบาท
วัฒนธรรมไทยทั้ง 5 สาขา**

2.1 สาขานุษยศาสตร์ ครูส่วนใหญ่มีความเห็นค่อนข้างมากที่นักเรียนจะมีบทบาทในการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมไทยสาขานี้ เช่น นักเรียนศรัทธาโดยมิ่นในคำสั่งสอนของศาสตรา นักเรียนรับฟังคำกล่าวทักทิ้งจากครูและผู้ปักธงชัยและนำไปปฏิบัติ นักเรียนซักชวนเพื่อน ๆ ให้หัวมุมนองทรงทางม้าลาย เป็นทัน

2.2 สาขาวิศลปะ ครูส่วนใหญ่มีความเห็นค่อนข้างปานกลางที่นักเรียนจะมีบทบาทในการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมไทยสาขานี้ เช่น นักเรียนควรเรียนวิชาการพื้นฐานแบบไทย ๆ นักเรียนเล่าเรื่องย่อ ๆ ของวรรณคดีไทย เช่น รามเกียรติ ให้ผู้อื่นฟัง เป็นทัน

2.3 สาขาวิชาช่างปืนอ ครูส่วนใหญ่มีความเห็นค่อนข้างปานกลางที่นักเรียนจะมีบทบาทในการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมไทยสาขานี้ เช่น นักเรียนซ้อมแม่เหล็กไฟฟ้าที่ขาดควยก็จะเอง นักเรียนเรียนรู้วิธีแกะสลักปั้ก ผลไม้ นักเรียนซักชวนให้ พ่อแม่ใช้ช่องที่ทำในไทย เช่น เครื่องจักรสถานฯ เป็นทัน

2.4 สาขาวิชาครุศาสตร์ ครูส่วนใหญ่มีความเห็นค่อนข้างมากที่นักเรียนจะมีบทบาทในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยสาขานี้ เช่น นักเรียนช่วยพ่อแม่เลี้ยงน้องและมีความเห็นค่อนข้างปานกลางที่นักเรียนจะมีบทบาทในการสืบทอดวัฒนธรรมไทยสาขานี้ เช่น นักเรียนแนะนำการปลูกผักสวนครัวให้กับเพื่อน ๆ เป็นทัน

2.5 สาขาวิชาฯ และนันทนาการ ครูส่วนใหญ่มีความเห็นค่อนข้างมากที่นักเรียนจะมีบทบาทในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยสาขานี้ เช่น เมื่อมีการทดสอบนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์ นักเรียนควรไปชม และ มีความเห็นค่อนข้างปานกลางที่นักเรียนจะมีบทบาทในการสืบทอดวัฒนธรรมสาขาฯ เช่น นักเรียนและเพื่อน ๆ ร่วมงานรื่นเริง เป็นทัน

**3. ความคิดเห็นของผู้ปักธงชัยเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนในการอนุรักษ์
และสืบทอดวัฒนธรรมไทยทั้ง 5 สาขา**

3.1 สาขานุษยศาสตร์ ผู้ปักธงชัยส่วนใหญ่มีความเห็นค่อนข้างมากที่นักเรียนจะมีบทบาทในการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมไทยสาขานี้ เช่น นักเรียนศรัทธาโดยมิ่นในคำสั่งสอนของศาสตรา นักเรียนกล่าวคำขอโทษ เมื่อเดินเขียงหรือโกรกผู้ใหญ่ นักเรียนซักชวนเพื่อน ๆ ให้หัวมุมนองทรงทางม้าลาย เป็นทัน

3.2 สาขาวิชานี้ ผู้ปักครองส่วนใหญ่มีความเห็นถึงปัญหาทางที่นักเรียนจะมีบทบาทในการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมไทยสาขานี้ เช่น นักเรียนอ่านวรรณคดีไทย เช่น ชุนช่างชุนแพน พระอภัยมณี นักเรียนชวนผู้ปักครองไปศูนย์กลาง เป็นต้น

3.3 สาขาวิชาช่างปืนอีก ผู้ปักครองส่วนใหญ่มีความเห็นถึงปัญหาทางที่นักเรียนจะมีบทบาทในการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมไทยสาขานี้ เช่น นักเรียนใช้เครื่องจักรสานของไทย เช่น ตะกร้า เสื่อ นักเรียนเรียนรู้วิธีแกะสลัก ซึ่ง ผลไม้ นักเรียนชักชวนให้พ่อแม่ใช้ของที่ทำในไทย เช่น เครื่องจักรสาน เป็นต้น

3.4 สาขาวิชาระบบทั่วไป ผู้ปักครองส่วนใหญ่มีความเห็นถึงปัญมากที่นักเรียนจะมีบทบาทในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยสาขานี้ เช่น นักเรียนแทรกภาระเบื้องต้นของโรงเรียน และมีความเห็นถึงปัญหาทางที่นักเรียนจะมีบทบาทในการสืบทอดวัฒนธรรมไทยสาขานี้ เช่น นักเรียนแนะนำการปลูกผักสวนครัวให้กับเพื่อน ๆ เป็นต้น

3.5 สาขาวิชาฯและนันทนาการ ผู้ปักครองส่วนใหญ่มีความเห็นถึงปัญมากที่นักเรียนจะมีบทบาทในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยสาขานี้ เช่น เมื่อมีการแลกเปลี่ยนนิทรรศการ ในพิพิธภัณฑ์ นักเรียนควรไปชน และมีความเห็นถึงปัญหาทางที่นักเรียนจะมีบทบาทในการสืบทอดวัฒนธรรมไทยสาขานี้ เช่น นักเรียนและเพื่อน ๆ ร่วมในงานรื่นเริง เป็นต้น

4. การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูและผู้ปักครองเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนในการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมไทยทั้ง 5 สาขา

4.1 สาขานุษยศาสตร์ ครูและผู้ปักครองมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมไทยสาขานี้ของนักเรียน ในผลกระทบกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 สาขาวิชานี้ ครูและผู้ปักครองมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยสาขานี้ของนักเรียน ในผลกระทบกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และครูและผู้ปักครองมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการสืบทอดวัฒนธรรมไทยสาขานี้ของนักเรียนแยกกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3 สาขาวิชาช่างปืนอีก ครูและผู้ปักครองมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมไทยสาขานี้ของนักเรียนในผลกระทบกันอย่าง

นีนัยสำคัญทางสติ๊กที่ระดับ .05

4.4 สาขาวิชารัฐประศาลา ครูและผู้ปกครองมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการอนุรักษ์และสืบทอดกวัฒนธรรมไทยสาขานี้ของนักเรียนไม่แทรกทั่งกันอย่างมีนัยสำคัญทางสติ๊กที่ระดับ .05

4.5 สาขาวิชาฯ และนักเรียน ครูและผู้ปกครองมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการอนุรักษ์และสืบทอดกวัฒนธรรมไทยสาขานี้ของนักเรียนไม่แทรกทั่งกันอย่างมีนัยสำคัญทางสติ๊กที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยบรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูและผู้ปกครอง เกี่ยวกับบทบาทในการอนุรักษ์และสืบหอคตินธรรมาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า ครูและผู้ปกครองส่วนใหญ่แนะนำความคิดเห็นไปในทางเดียวกันในเรื่องบทบาทในการอนุรักษ์และสืบหอคตินธรรมาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งในระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด ซึ่งอาจเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ เช่น ผู้สอนแบบสอนตามมืออาชีพและระดับการศึกษาใกล้เคียงกัน มีสถานภาพสมรสส่วนใหญ่แต่งงานแล้วอยู่ด้วยกันกับสามีหรือภรรยา เป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และผู้สอนแบบสอนตามส่วนใหญ่บังต้องศาสตราจารย์ ซึ่งอาจนับได้ว่าผู้สอนแบบสอนตามมีสภาพแวดล้อมไม่แตกต่างกัน ดังนั้นความคิดเห็นโดยทั่วไปในเรื่องบทบาทในการอนุรักษ์และสืบหอคตินธรรมาไทยของนักเรียนจึงอยู่ในเกณฑ์คล้ายกัน

2. ความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับบทบาทในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยสาขามนุษยศาสตร์ของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้สอนแบบสอนตามส่วนใหญ่เห็นความสำคัญมากที่สุด คือ นักเรียนภาคภูมิใจที่ประเทศไทยมีประเพณีเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และคงว่า ครูมีความคิดเห็นว่า นักเรียนควรให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าของชนบทในเนื้อหาประเพณีไทย และสอนคล่องกับผลการวิจัยของ พยนท์ เอี่ยมล่าอย่าง (2527: 165) ที่พบว่า นักศึกษา วิทยาลัยครุภัณฑ์วันทกนิมีความคิดเห็นค่ายในชนบทในเนื้อหาประเพณีจะช่วยส่งเสริมให้คนทำค่าย ส่วนบทบาทของนักเรียนที่ครูส่วนใหญ่เห็นความน้อยที่สุด คือ นักเรียนทำบุญในวันสำคัญทางศาสนา อาจ เป็นเครื่องชี้ถึงวิธีการทำบุญในวันสำคัญทางศาสนาอันครอบคลุมบุญมากและใหญ่โภ ซึ่ง เกินกำลังของนักเรียนจะทำได้เทียบล้าพัง

ความคิดเห็นของผู้ปกครอง เกี่ยวกับบทบาทในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยสาขามนุษยศาสตร์ของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้สอนแบบสอนตามส่วนใหญ่เห็นความสำคัญมากที่สุด คือ นักเรียนภาคภูมิใจที่ประเทศไทยมีประเพณีเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และคงว่า ผู้ปกครอง มีความคิดเห็นว่านักเรียนควรมีจิตลักษณ์ที่ก่อประโยชน์ในประเพณีของไทย จึงจะอนุรักษ์วัฒนธรรมไว้ได้ ส่วนบทบาทของนักเรียนที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นความน้อยที่สุดคือ

นักเรียนทำบุญในวันสำคัญทางศาสนา อาจเป็น เพราะ การทำบุญในวันสำคัญทางศาสนา ของนักเรียนบูปกรอง กอง เช้านาขุ่ง เกี่ยว เช่น เกรียงกอกในชุมชน เกรียงอาหาร ถวายพระ หรือ พานักเรียนไปวัด สิ่งเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นบทบาทของบูปกรอง ทำให้ บทบาทของนักเรียนลดลง

3. ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทในการสืบทอดภัณฑ์ธรรมไทยสาขา มุขย์ศาสตร์ของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า บูปแบบสอบถ่านส่วนใหญ่เห็นถึงมากที่สุด คือนักเรียนซักชวนเพื่อน ๆ ในชั้นเดียวกันทางม้าลาย ซึ่งครูส่วนใหญ่จะชี้แจงชั้นเรียนเกี่ยวกับ ระเบียบวินัยในการใช้ถนนมาก เพราจะอุบัติเหตุเกิดขึ้นจะทำให้นักเรียนมากเจ็บหรือถึง แก่ชีวิตได้ ทั้ง เป็นการปลูกฝังให้นักเรียนมีระเบียบวินัย เศร้าหกภูมาย ซึ่ง เมื่อนักเรียน เก็บโภคภัตตาหาร จะ ให้เป็นผลเมื่อมีคุณค่าของประเทศไทย ส่วนบทบาทของนักเรียนที่ครู ส่วนใหญ่เห็นถึงน้อยที่สุด คือ นักเรียนซักชวนพ่อแม่พี่น้อง ไปทำบุญที่วัดนั้น อาจ เป็นเพราะ การไปทำบุญที่วัด เป็นการมีบทบาทร่วมกันของพ่อแม่พี่น้องโดยทุกคนต้องช่วยเหลือกัน เช่น จัดเกรียงอาหาร ทำให้บทบาทของนักเรียนในชั้นนี้ ไม่สำคัญ

ความคิดเห็นของบูปกรอง เกี่ยวกับบทบาทในการสืบทอดภัณฑ์ธรรมไทยสาขา มุขย์ศาสตร์ของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า บูปแบบสอบถ่านส่วนใหญ่เห็นถึงมากที่สุด คือ นักเรียนซักชวนเพื่อน ๆ ในชั้นเดียวกันทางม้าลาย ซึ่งบูปกรองจะห่วงใยบุตรหลาน โดยเฉพาะในการชั้นเดียว จะเห็นได้ว่า บูปกรองจะอบรมบุตรหลานในการชั้นเดียวและ เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกฝนในการใช้ถนนแล้ว จะทำให้นักเรียนมีระเบียบวินัยไปในทั่ว กว้าง ส่วนบทบาทของนักเรียนที่บูปกรองส่วนใหญ่เห็นถึงน้อยที่สุดคือ นักเรียนซักชวนพ่อ แม่พี่น้อง ไปทำบุญที่วัด ซึ่งสภาพเป็นจริงในปัจจุบัน พ่อแม่จะเป็นฝ่ายซักชวนนักเรียนไปวัดมากกว่า

4. ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทในการอนุรักษ์ภัณฑ์ธรรมไทยสาขาศิลปะ ของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า บูปแบบสอบถ่านส่วนใหญ่เห็นถึงมากที่สุดคือ นักเรียน อ่าน ฟัง และเขียนภาษาไทย ซึ่งครูเห็นว่านักเรียนควร เห็นถูกต้องในภาษาไทย ดังพระบรม ราชโองการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบันในพิธีทรงราชาทานปริญญาแก่ นักศึกษาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2502 (นักศึกษา ปีการศึกษา 2503)

63-64) ชั่งอัญเชิญมา กังนี้ "...ชาติไทยเรามีภาษาของเราทุกคนจะมีหน้าที่ก้องรักษาไว้..." ส่วนบทบาทของนักเรียนที่ครูส่วนใหญ่เห็นถ้วนอย่างสุกคือ นักเรียนควรภูมิใจ เล่นลิเก ละคร ชั่งครูเห็นว่านักเรียนคุ้มการเล่นลิเก ละครแล้ว ลิ่งที่ไกคือ ความสนุก เพลิดเพลินเพียงอย่างเดียว อีกทั้งด้านนักเรียนไปคุบอย ฯ อาจทำให้การเรียนไม่คื

ความคิดเห็นของผู้ปักธงในกรอบนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้สอนแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นถ้วนอย่างสุกคือ นักเรียนอ่าน พูดและเขียนภาษาไทย โดยผู้ปักธงให้ความสำคัญเรื่องนี้ เทราภาษาไทยแสดงถึงความเป็นคนไทย ไกอย่างซักเจน อีกทั้งความคุ้นเคยกับภาษาไทยนานาน ทำให้ผู้ปักธงเห็นความสำคัญ ส่วนบทบาทของนักเรียนที่ผู้ปักธงส่วนใหญ่เห็นถ้วนอย่างสุกคือ นักเรียนควรภูมิใจ เล่นลิเก ละคร ชั่งผู้ปักธงส่วนใหญ่จะให้นักเรียนอยู่ในบ้าน เมื่อนักเรียนออกมายกภาระ เล่นลิเก ละครนอกบ้าน ผู้ปักธงยอมไม่พอใจ

5. ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทในการสืบหอภัณฑ์ในกรอบนักเรียน สาขาศิลปะของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้สอนแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นถ้วนอย่างสุกคือ นักเรียนเล่าเรื่องย่อ ฯ ของวรรณคดี เช่น รามเกียรติ์ให้ผู้อื่นฟัง ชั่งครูเห็นว่านักเรียนเรียนวรรณคดีเหล่านี้มา จึงมีความสามารถพอจะทำได้ ส่วนบทบาทของนักเรียนที่ครูส่วนใหญ่เห็นถ้วนอย่างสุกคือ นักเรียนชวนผู้ปักธงไปคุยละคร ชั่งบทบาทนี้ ครูอาจเห็นว่า เป็นบทบาทร่วมกันของนักเรียนกับผู้ปักธง เทราการไปคุยละคร ท่องเสียงคำใช้จ้ำย ชั่งนักเรียนยังไม่มีรายได้ จะนั่งผู้ปักธงจึงเป็นผู้ออกคำใช้จ้ำยหั้งของคนเองและนักเรียนด้วยผู้ปักธงไม่เห็นถ้วนอย่างสุก การสืบหอภัณฑ์ในสาขาศิลปะของนักเรียน ย้อนกลับไม่สักเท่า

ความคิดเห็นของผู้ปักธงในกรอบนักเรียน สาขาศิลปะของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้สอนแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นถ้วนอย่างสุกคือ นักเรียนเล่าเรื่องย่อ ฯ ของวรรณคดีไทย เช่น รามเกียรติ์ให้ผู้อื่นฟังโดยผู้ปักธงอาจเห็นว่า การเล่าเรื่องเป็นการแสดงความรู้ของนักเรียนอีกทั้งช่วยสร้างความเพลิดเพลิน อีกถ้า ส่วนบทบาทของนักเรียนที่ผู้ปักธงเห็นถ้วนอย่างสุกคือ นักเรียนขอรับบทจิตรกรรม ฝ่ายนั้นที่วัดพระแก้วให้พ่อแม่และคนอื่น ๆ ชั่งอาจเป็นสิ่งที่ยากเกินความสามารถของนักเรียน อีกทั้งคงเป็นการน่าเบื่อหน่ายเทราะนักเรียนมีความรู้ไม่เพียงพอ จึงทำให้ผู้ปักธงมีความ

เห็นก็ยังในข้อน้อย

6. ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยสาขาการช่างมีมือของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้สอนแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นถึงมากที่สุดคือ นักเรียนซ้อมแซมเลือยก้าวที่ขาดความคิดเห็นของนักเรียนในหลักสูตร อีกทั้งเป็นการฝึกฝนนักเรียนให้รู้จักประนัยค์ ช่วยเหลือก้าวเอง ส่วนบทบาทของนักเรียนที่ครูเห็นถึงน้อยที่สุด คือนักเรียนใช้ผ้าใหม่ไทยในงานพิธี เพราะผ้าใหม่มีราคาแพง เวลาใช้ทองระวงรักษามากอีกทั้ง เป็นการลืมเบลืองเงินของผู้ปกครองด้วย

ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับบทบาทในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยสาขาการช่างมีมือของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้สอนแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นถึงมากที่สุดคือ นักเรียนใช้เครื่องจักสาน เช่น ตะกร้า เสื่อ ซึ่งเป็นสิ่งของที่มีราคาไม่แพง มีความทนทานพอสมควร ทั้ง เป็นการแสดงออกถึงความคิดเห็นถึงน้อยที่สุดคือ นักเรียนหัดพิมพ์ภาษาจากแม่พิมพ์ อาจเป็นเพราะการพิมพ์ภาษาท้องใช้ทักษะพอสมควร ทำให้นักเรียนท่องใช้ความสามารถพอสมควรจึงจะพิมพ์ภาษาไทยสวยงาม ยิ่ง เป็นภาษาพิมพ์สวยงามตามแบบวัฒนธรรมไทยจะทำให้ยากยิ่ง เกินความสามารถของนักเรียนในความเห็นของผู้ปกครอง

7. ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทในการสืบทอดควัฒนธรรมไทยสาขาวิชาการช่างมีมือของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้สอนแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นถึงมากที่สุดคือ นักเรียนและเพื่อน ๆ ช่วยกันจัดพานออกไม้ในวันไหว้ครู เพราะเป็นสิ่งที่นักเรียนสามารถจัดทำได้ในความเห็นของครู รวมทั้งมีการทำทุกปีแม้ว่าในการทำ อาจมีครูอยู่ครึ่งแล้วแต่ก็ตาม ส่วนบทบาทของนักเรียนที่ครูเห็นถึงน้อยที่สุดคือ นักเรียนเขียนรูปลายไทยให้คนอื่นๆ อาจเป็นเพราะ ลายไทยเป็นเอกลักษณ์ไทยที่เขียนให้ยากพอสมควร ยิ่งเขียนให้คนอื่นๆ ผู้เขียนก็คงมีความชำนาญ มีการฝึกฝนมาซึ่งนักเรียนอาจเขียนได้ไม่คัน

ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับบทบาทในการสืบทอดควัฒนธรรมไทยสาขาวิชาการช่างมีมือของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้สอนแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นถึงมากที่สุดคือ นักเรียนและเพื่อน ๆ ช่วยกันจัดพานออกไม้ในวันไหว้ครูอาจเป็นเพราะ งานวันไหว้ครู เป็นงานที่ผู้ปกครองเห็นว่านักเรียนมีส่วนร่วมมาก โดยการจัดเตรียมออกไม้ไปในงาน

รวมทั้งการจัดพานคอกไม้คราย ส่วนบทบาทของนักเรียนที่ผู้ปักกรองเห็นถูกน้อยที่สุดคือ นักเรียนแลกคงวิธีการแกะสลักไม้ในงานมิตรภาพ การแกะสลักห้องใช้เครื่องมือที่มี คม ผู้ใช้ห้องมีความระมัดระวัง ซึ่งนักเรียนอาจมิคิดผลักไก เพราะมีประสบการณ์อยู่

8. ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยสาขา ศึกษาระบบที่ของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้สอนแบบสอนตามส่วนใหญ่เห็นถูกมากที่สุดคือ นักเรียนแห่งการยกย่องของโรงเรียน ซึ่งครูส่วนใหญ่จะเข้มงวดเรื่อง ระเบียบวินัย ทำให้มีความเห็นถูกมากที่สุดในข้อนี้ ส่วนบทบาทของนักเรียนที่ครูเห็นถูกน้อยที่สุดคือ นักเรียนไม่ควรรับประทานยาแผนโบราณ อาจเป็นเพราะ ผู้มีความชำนาญในการรักษาคนไข้คือ แพทย์ เมื่อนักเรียนเข้มป่วย ถ้ารับประทานยาโบราณแล้วหายจากการเข้มป่วย ก็ควรจะรับประทานและครูอาจเห็นว่า ยาแผนโบราณนั้นก็เป็น วัฒนธรรมไทยเช่นกัน

ความคิดเห็นของผู้ปักกรอง เกี่ยวกับบทบาทในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยสาขา ศึกษาระบบที่ของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้สอนแบบสอนตามส่วนใหญ่เห็นถูกมากที่สุดคือ นักเรียนแห่งการยกย่องของโรงเรียน ซึ่งผู้ปักกรอง ได้รับผลกระทบจาก นักเรียน เพราะทางโรงเรียนจะเข้มงวดเรื่องนี้ ผู้ปักกรองจึงหันจัดเตรียมชุดแต่งกาย ของนักเรียนให้ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน ส่วนบทบาทของนักเรียนที่ผู้ปักกรองเห็นถูกน้อยที่สุดคือ นักเรียนไม่ควรรับประทานยาแผนโบราณ อาจเนื่องจาก ผู้ปักกรอง เป็นผู้จัดทำยาไว้ตามที่นักเรียนจะเข้มป่วย ถ้านักเรียนเลือกรับประทานยา จะทำความยุ่งยากแก่ผู้ปักกรอง ทั้งในอุดหนุนน้ำจุนน้ำปักกรองอาจเคยรับประทานยา แผนโบราณมาแล้ว จึงมีความคิดเห็นในข้อนี้น้อยที่สุด

9. ความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับบทบาทในการลีบหลอดวัฒนธรรมไทยสาขา ศึกษาระบบที่ของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้สอนแบบสอนตามส่วนใหญ่เห็นถูกมากที่สุดคือ นักเรียนชั้นที่ ๑ น่อง ๑ ทำความสะอาดบ้าน ซึ่งครูอาจเห็นว่า วัฒนธรรมไทย ข้อนี้ นักเรียนควรกระทำการเพื่อเป็นการฝึกฝนนักเรียนในหลายด้าน เช่น การมีระเบียบ การซ่อมแซม เนื่องจาก เป็นกัน ส่วนบทบาทของนักเรียนที่ครูเห็นถูกน้อยที่สุดคือ นักเรียน ควรซื้อของในร้านขายของไทย เช่น ผ้าม่าน ผ้าห่ม ฯลฯ หรือแม้แต่คนรู้จักใช้ยาสมุนไพร เมื่อป่วยไข้ ซึ่งเป็นสิ่งที่นักเรียนทำได้ยาก ยังดำเนินการได้ และคนรู้จักนั้นมีพนักศึกษาที่คือยาสมุนไพร

ความคิดเห็นของผู้ปกครอง เกี่ยวกับบทบาทในการสืบหอคัมภีร์ในไทยสาขา คหกรรมศิลป์ของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้สอนแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นคุณมากที่สุด คือ นักเรียนชั้นที่ ๑ น่อง ๆ ท่าความสะอาดบ้าน ซึ่งอาจเป็นข้อที่ผู้ปกครองเห็นว่า นักเรียนสามารถกระทำได้ เช่น การช่วยเหลือผู้ปกครองด้วย ส่วนบทบาทของนักเรียนที่ ผู้ปกครองเห็นคุณน้อยที่สุดคือ นักเรียนควรซึ่งแจ้งไม่ให้พ่อแม่และครูรู้จักใช้ยาสมุนไพร เนื่องจากใช้ในทศนคติของผู้ปกครอง ยาสมุนไพรอาจมีโทษและครุ ภารที่จะวนิจฉัย เรื่องนี้ควรเป็นหน้าที่ของผู้ช้านาญค้าน้ำโดยเฉพาะ อีกทั้งการซึ่งแจ้งของนักเรียนอาจ ไม่มีความกระจำงเพียงพอที่จะทำให้คนเชื่อถือได้

10. ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยสาขา กีฬาและนันทนาการของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้สอนแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นคุณมาก ที่สุดคือ เมื่อมีการแสดงนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์ นักเรียนควรไปชุมบทบาทนี้ นักเรียน สามารถทำได้ โดยเฉพาะทางโรงเรียนจะสนับสนุนในการพานักเรียนไปชม เพราะ พิพิธภัณฑ์เป็นที่สะสมความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ส่วนบทบาทของนักเรียนที่ครูเห็นคุณ น้อยที่สุดคือ นักเรียนห้ามกระทำการบ่องแบงแม้จะเป็นวัฒนธรรมไทย แต่นักเรียนชั้นประถม ศึกษา มีความสามารถไม่เพียงพอที่จะเรียนกระทำการบ่อง เนื่องจาก เป็นกีฬาที่มีอันตราย

ความคิดเห็นของผู้ปกครอง เกี่ยวกับบทบาทในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยสาขา กีฬาและนันทนาการของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้สอนแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นคุณ มากที่สุดคือ เมื่อมีการแสดงนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์ นักเรียนควรไปชม ซึ่งผู้ปกครอง ส่วนใหญ่ประนีประนโนห์ให้นักเรียนมีความรู้ ยิ่งพิพิธภัณฑ์เป็นสถานที่เหมาะสมในการให้ความรู้ ผู้ปกครองจึงเห็นคุณมากที่สุดในชั้นนี้ ส่วนบทบาทของนักเรียนที่ผู้ปกครองเห็นคุณน้อยที่สุด คือ นักเรียนห้ามกระทำการบ่องอาจเป็นเพราะ ผู้ปกครองห่วงใยนักเรียน ยิ่งกระทำการบ่อง เป็นกีฬาที่อาจໄก้ร้อนอันตราย ได้ ถ้ามีความเลินเล่อ ซึ่งนักเรียนควรจะเรียน กีฬานี้เมื่อเรียนระดับมัธยมศึกษา เท่ากับนักเรียนจะมีความสามารถพอจะเรียนได้

11. ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทในการสืบหอคัมภีร์ในไทยสาขา กีฬาและนันทนาการของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้สอนแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นคุณ มากที่สุดคือ นักเรียนและเพื่อน ๆ ร่วงในงานรื้นเริง ซึ่งการร่วงเป็นการแสดงทึ่งใจ

หั้งช่วยสร้างพัฒนาการทางอาชญากรรมและสังคมแก่นักเรียน ส่วนบทบาทของนักเรียนที่ครุ เท็นค้ายน้อยที่สุดคือ นักเรียนซึ่งชวนเพื่อน ๆ เเละการละเล่นแบบไทย เช่น การฟลีซ กีฬาที่จับ หรือมอไซด์ขอน怕 ซึ่งอาจเป็นเพราะการละเล่นแบบไทยนี้ให้ความสนุกเพลิดเพลิน เป็นส่วนใหญ่ ส่วนการพัฒนาการทางร่างกายการนั่น กีฬาแบบสากล เช่น ยิมนาสติก (ยิคบุน) จะให้มากกว่า

ความคิดเห็นของผู้ปักธง เกี่ยวกับบทบาทในการสืบหอควัณธรรมไทยสาขา กีฬาและนันทนาการของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้สอนแบบสอนตามส่วนใหญ่เห็นค่ายมากที่สุดคือ นักเรียนและเพื่อน ๆ ร่วงในงานรื้นเริง ซึ่งการร่วงนั้นเป็นวัฒนธรรมไทยที่แสดงออกได้ง่าย ทั้งนี้ความสุภาพในการแสดงออกส่วนบทบาทของนักเรียนที่ผู้ปักธงเห็นค้ายน้อยที่สุดคือ นักเรียนแสดงการท่ารำไว้ อาจจะเป็นเพราะการท่ารำวันนั้น ตอนช่างยาก ยิ่งเป็นว่าวใหญ่ เช่น ว่าวจุฑายิ่งท่ายาก โดยเฉพาะการท่ารำที่มีทักษะ พลเมือง นิยมันนั่นว่าวจะไม่สามารถซักขึ้นໄก ถ้าหากนักเรียนที่จึงทำให้ผู้ปักธงมองมีความเห็น ค้ายน้อยที่สุดในข้อนี้

12. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้ปักธง เกี่ยวกับบทบาทในการอนุรักษ์และสืบหอควัณธรรมไทยหั้ง 5 สาขา นั้นจะเห็นได้ว่า ครูและผู้ปักธง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นไม่แทรกค่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกสาขา ยกเว้น บทบาทในการสืบหอควัณธรรมไทยสาขาศิลปะที่มีความแทรกค่างกัน แสดงว่า ครูและผู้ปักธงของมีความคิดเห็นว่านักเรียนควรมีบทบาทอย่างมากในการอนุรักษ์และสืบหอควัณธรรม ยิ่งขณะนี้อิทธิพลแนวความคิดในการทำงานเป็นเชิงทฤษฎีแบบทະวันทอกก่อตั้ง เช้านาอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานคร คั้งที่ พระราชรวมนี (2530: 60) ไกกล่าวว่า "...ขณะนี้คนในลังหมาไทยเหมือนถูกแบ่งแยกออกเป็นสองพวกคือ พวกที่ 1 เป็นผู้ที่มีการศึกษาสูงและส่วนมากหรือจำนวนมาก ไม่มีความยุกพันธุ์มีใจในสันใจในวัฒนธรรมของตนเอง พวกที่ 2 คือบุคคลที่เราถือว่า เป็นเครื่องที่มายหรือก้าวแทนช่องวัฒนธรรมไทย..." ฉะนั้น ครูและผู้ปักธงจึงควรอบรมเลี้ยงดูเด็ก ๆ ให้มี วัฒนธรรมแบบไทย ตามที่จิราพร ชัวร์วิเชียร (2529: 7) ไกกล่าวว่า "...หากเกิด ให้รับฟัง ให้เห็น ไกสังเกต ไกรับคำแนะนำ ให้เลียนแบบ ไกทุกสอง เกิดหังหดึงและชายย้อมเกิดความชำชึ้ง ในวัฒนธรรมของตนในที่สุด..." อันจะส่งผลให้นักเรียนรักษา วัฒนธรรมไทยสืบท่อไป

ขอเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่า ครูและผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่า นักเรียนควรมีบทบาทในการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมไทยนั้น ซึ่งการที่นักเรียนจะ มีบทบาทเช่นนี้ได้ ต้องมีการเรียนรู้มาท่อน กันนั้น ญี่ปุ่น เกี่ยวข้องในว่าจะ เป็นพอย่าง ญี่ปุ่นของ ครู-อาจารย์ จึงไม่ควรที่จะละเลยในการอบรมสั่งสอน ชี้แนะแนวทาง ที่ถูกต้อง ให้เกิดให้ช้าชึ้น และยอมรับในวัฒนธรรมไทย คนนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

2. ครอบครัว เป็นสถาบันแรกที่เกี่ยวข้องกับชั้นตอนของวิัฒนาการ การ เจริญทั้งทางกายภาพและจิตใจของเด็ก พ่อแม่ ซึ่ง เป็นครูคนแรกของลูก นอกจาก จะให้ความอบอุ่น ให้ความรักเอาใจใส่สักแห่งเยาววัยแล้ว ยังคงปลูกฝังลิ่งที่ดีงาม ลิ่งที่ถูกต้อง และอย่างชี้แนะแก้ความคิดเห็นค่านิยมที่ไม่ถูกต้องกลอกรจนการกระทำที่ นอกกฎหมาย ก่อให้เป็นผู้มีวัฒนธรรมที่ดีงาม

3. โรงเรียน ถือว่า เป็นสถาบันสำคัญในการให้ความรู้ปฐมภัย วัฒนธรรม ไทย ให้การสนับสนุนการเรียนการสอนในค้านนี้ ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสศึกษา ค้นคว้าและเพิ่มพูนความรู้ จัดให้มีกิจกรรมทางค้านวัฒนธรรมไทยอย่างต่อเนื่องและ สม่ำเสมอ เช่น จัดนิทรรศการ มีการเชิญวิทยากรผู้ทรงความรู้ทางค้านวัฒนธรรมไทย มาเป็นผู้บรรยายให้ความรู้นักเรียน มีการแข่งขันกอบมีมหาน จัดประกวดมารยาทไทย และการวัดผู้ประพฤติ มีบอร์ดให้นักเรียนจัดเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยอย่างเพียงพอ จัดพาณักเรียนไปทศศึกษาในราชสถาน ในราชวัสดุ หรือสถานที่ทาง ฯ ที่มีการจัด กิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย และประการสำคัญโรงเรียนควรจะประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนหรือชุมชนได้ทราบเพื่อจะ ให้เป็นการเผยแพร่กิจกรรมของโรงเรียนและ เป็นการแสดงผลงานค้านวัฒนธรรมให้แพร่หลายค่าย

4. ครู นับว่า เป็นผู้มีบทบาทสำคัญมาก โดยเฉพาะครูประถมศึกษา ซึ่งมี หน้าที่ในการสั่งสอนอบรมในค้านวัฒนธรรมไทยคัง แก่นักเรียนเข้าโรงเรียน ควรจะห้าม เป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก หังยังต้องชวนชวยหากความรู้ทางค้านวัฒนธรรมไทยให้ มาก เพื่อจะ ให้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่เด็กให้อย่างเต็มที่ เข้ารับการอบรมความรู้เกี่ยวกับ วัฒนธรรมไทยอยู่เสมอและในก้านการสอนครูจะต้องปรับปรุงวิธีการสอนให้สนุกสนานน่า

ศึกษา โดยย่นน้ำทึกระณรงใหม่ ๆ มาใช้ในการสอน เช่น สไลด์ รูปภาพ ฯลฯ ภาพนิ่งแบบการสอนหลายแบบ เพื่อมิให้เกิดความซ้ำซากจำเจ เช่น บทบาทสมมุติ สถานการณ์จำลอง การสอนแบบสอบถามส่วนลึกส่วน อันจะเป็นการซักน้ำให้นักเรียน หันมาสนใจ และไม่เห็นว่าวัฒนธรรมไทยเป็นเรื่องของความเชี่ยวชาญนานาเบื้องหน้า อีกด้วย

5. สื่อนวัฒนชั้น ซึ่งໄก้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ภาพนิ่ง ในสภาพ สังคมปัจจุบันนั้นว่า มีอิทธิพลอย่างยิ่งในการปลูกฝังและส่งเสริมวัฒนธรรมไทยแก่ เยาวชน โดยที่มีส่วนร่วมในการเผยแพร่ความรู้และเสนอเนื้อหาที่ให้แนวคิดสร้างสรรค์ แก่เยาวชนโดยไม่พยายามส่งเสริม ยั่วยุกิเลสหังในด้านเนื้อหาและความรู้สึก และ การมีการควบคุมสื่อนวัฒนชั้นเหล่านี้ โดยเฉพาะวารสารและวิชีวิทยาอย่างเข้มงวดและ จริงจัง เพื่อจะໄก้ไม่ก่อให้เกิดผลเสียก่อเยาวชน ซึ่งจะเป็นอันตรายท่อวัฒนธรรมไทย เป็นอย่างมาก

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาบทบาทในการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมไทยของนักเรียน ในเชิงการศึกษาอื่น ๆ เพื่อพิจารณาว่าในเชิงที่มีวัฒนธรรมท่องเที่ยว ศรีษะ ผู้ปักธงชาติ มีความคิดเห็นแทรกท่องเที่ยวย่องไว้

2. ควรศึกษาบทบาทในการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมไทยของนักเรียน ในระดับอื่น ๆ เช่น มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา วิทยาลัยและมหาวิทยาลัย

3. ควรศึกษาบทบาทของบุคคลอื่น ๆ นอกจากนักเรียน เช่น ข้าราชการ พ่อค้า ผู้นำชุมชน กลุ่มคนสถาบันและหน่วยงานท่องเที่ยว เช่น วัสดุ สื่อนวัฒนชั้นทั้งวิทยุ โทรทัศน์ ภาพนิ่ง ฯลฯ และหนังสือพิมพ์